

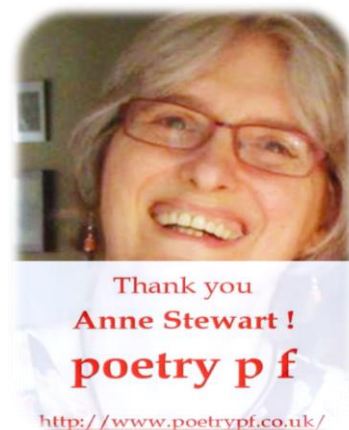
Nr 235

6 decembrie 2023

A C Clarke

Poeme și interviu, traduse în limba română de
absolventa MTTL

Gabriela Cojocaru

Coordonator: Prof. Dr. Nadina Vișan
Redactor de număr: Silvia Petrescu

Translation Café

Lidia Vianu

Director

ISSN 1842-9149

© Mttlc <http://revista.mttlc.ro/>

Director: **Lidia Vianu**

Redactor: **Silvia Petrescu**

Corectură: **Silvia Petrescu**

Postare și publicitate: **Cristian Vîjia**

Pentru sugestii: lidia.vianu@g.unibuc.ro

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

1

Poeme și interviu
cu poeta

A C Clarke

traduse în limba română de
absolventa MTTL

Gabriela Cojocaru

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

2

Cuprins

Epilog	p. 4
Odă pentru conserva de somon	p. 5
Scurtă istorie a gătitului	p. 7
Pește argintiu și cartofi	p. 8
Zâna siciliană	p. 9
Fata sălbatică din Champagne	p. 10
Cu laptele mamei lor	p. 11
<i>(O versiune a poveștii lupoaicelor Kamala și Amala)</i>	
Experimentul Inchkeith	p. 13
Louise femeia burgheză	p. 14
Colecția mea privată	p. 15
Lămurit	p. 16
Cleg	p. 17
Doamne apără și păzește	p. 18
Pompeienii	p. 19
Victimă	p. 20
Pomenire*	p. 21
Tăcere	p. 22
<i>(În amintirea zilei de 11 noiembrie)</i>	
Poezia	p. 24
Un an în tranzit	p. 26
i.	
ii.	p. 27
iii.	p. 28
iv.	p. 29
v.	p. 31
vi.	p. 32
vii.	p. 33
viii.	p. 34
ix.	p. 35
x.	p. 36
xi.	p. 37
xii.	p. 38

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

3

Magdalena	p. 40
Unui bilet de tren	p. 41
Singura femeie din tablou	p. 42
Cina cu homar	p. 43
Al-Khatoon	p. 44
Golem	p. 46
Lista de călătorie a lui Leonardo*	p. 47
Peter sălbaticul	p. 48
Imaginea în oglindă	p. 49
Povestea călătorului	p. 50
Haos	p. 51
În slava bălților	p. 52
Roi	p. 53
Salt	p. 54
În muzeu	p. 55
IZVOR (pentru IH)	p. 56
Cum a creat Cailleach Bheur Loch Awe	p. 57
FEMEIA DE STICLĂ	p. 58
Soră, am o treabă pentru tine	p. 59
La lectură	p. 60

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

4

Epilog

Mama se ridică din fotoliul de lângă foc, unica sursă de căldură.

Proastă afacere fata asta urâțică

Când vecinii vorbesc despre nepoți

deși fata gătește, face curat și coase

Cu grijă, cum a făcut mereu.

Și-a îngrijit tatăl până la ultima suflare,

în fiecare săptămână îi duce flori la mormânt, le scrie urări

de Crăciun mătușilor încă în viață.

Între gospodărit și număratul pastilelor are timp

să își amintească trecutul.

Deși pe chipul din oglindă nu se vede nici cea mai mică

urmă de prospețime – unicul indiciu de frumusețe –

știe unde sunt ascunse scrisorile

strânse cu fundiță roșie sub trusoul ei îngălbenit.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

5

Odă pentru conserva de somon

Ți-ai făcut intrarea
la reuniunile de familie
un rotund solid
direct din conservă
cu pelicula cenușie acoperindu-ți
rozul strident,
sau tăiat cu furculița în bucăți
în orice caz
flancat de felii subțiri
de castraveți
pe care a fost turnat ca ofrandă
sos de salată Heinz.

Înmuiată în oțet
pentru a alunga germenii
carnea ta astringentă adăpostea
oasele coloanei vertebrale
ca niște coliere de mici
role de bumbac.
Suficient de moi pentru a fi ronțăite
pentru calciu
ele nu ne stau în gât.

Ai fost singurul pește pe care l-am mâncat
fără a alege fiecare bucățică.

La zile mari și sărbători
Ți-ai dovedit valoarea.
Prin tine am gustat
luxul hranei neraționalizate
libertatea mărilor
ce nu mai sunt supuse cu arma
strălucirea

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

6

Vestului necucerit și doldora de dolari
libertatea mărilor
ce nu mai sunt supuse cu arma
strălucirea
Vestului necucerit și doldora de dolari.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

7

Scurtă istorie a gătitului

Un foc în pădure a rumenit prima pulpă
A tras cineva concluzia

iar cei adunați în jurul vetrei
la primul ospăț ceremonial

au inspirat fumul care iese de la o mie de restaurante de fish and chips
în fumul acela profetic.

Azi copiii lor înfig furculițe din plastic
în Big Mac-uri și-n cartofi prăjiți.

privesc ambalajele slinoase cum zboară
în musonul de decembrie,

dau căldura mai tare
în cuptorul lumii.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

8

Pește argintiu și cartofi

Stăm pe zidul care mărginește o pantă
unde va pe Tyneside de Sud. Pentru cina

de după drumul lung către nord,
ne-ai cumpărat pește
prima masă a noii noastre vieți.

Aluatul mi se pare gras: te așteptai
s-auzi una ca asta.

E târziu. Tyne e ca o fâșie neagră
luminată aleatoriu: drumul pe care vom porni

spre casa ta arată la fel
cu mai puține lumini, sub un cer

plin de nori a căror strălucire roșu-ruginie
reflectă neonul îndepărtat al orașului.

Aerul este ca un fular umed care ți se agață
de nas și de gură. Artrebui să-mi fie foame.

Mă privești cum aleg fâșiile albe de pește
de parcă ar fi plin de oase.

Bine ați venit la Tyneside, spui
pe o voce tăioasă.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

9

Zâna siciliană¹

Pentru un șilling te-ai clătinat de-a lungul scenei
pe picioarele tale subțiri; pentru încă câțiva
ai fi primit un biscuit, ai fi fost și mângâiată.
Ai răspuns la întrebări, cu vocea ta subțire ca o trestie
ca vântul jelind pe o colină fermecată.

Vie sau moartă ai fost o pradă bogată, sortită bisturiului
chiar în timpul în care defilai
dichisită cu podoabe mici ca pentru păpuși pentru un regefoarte bogat,
capul tău mic ca al unui copil,
oasele tale prea tinere pentru vârsta ta. Te-ai bucurat
de cele câteva săptămâni de faimă și demulțimile de admiratori?

Îți plăcea să te îmbraci frumos, a scris doctorul
care te-a dat pe mâna celor ce urmau să te disece, pomenind
printre simptomele tale privirea ageră, nevoia de strălucire
și faptul că recunoșteai cu ușurință
orice persoană care te tratase cu bunăvoință.

¹ Caroline Porecla lui Crachami, o femeie cu nanism primordial expusă în Anglia Georgiană, al cărei schelet este acum la Muzeul Hunterian din Londra. Cuvintele scrise cu litere italice sunt din Prelegeri de anatomie comparată de Sir Everard Home.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

10

Fata sălbatică din Champagne

Unii spun că era o sclavă de pe un vas naufragiat,
alții că era fiica unei indience.

Sub frunze moarte, oasele poveștii ei
așteaptă să fie dezgropate precum copiii
pierduți într-o pădure de basm departe de casă.

Setea a ademenit-o afară din pădure: prinsă,
a rupt înbucăți găina din bucătărie,
A jupuit un iepure dintr-o suflare.
Pe câmp întrecuse iepuri sălbatici,
la vânătoare era mai bună decât un câine,
se scufunda în apă ca o rață.
Broaștele erau preferatele ei.
Le înghițea ca pe bomboane.
Odată a răsturnat un braț
de astfel de delicatese săltărețe înfarfuriile mesenilor.

Au botezat-o Maria. A învățat bine franțuzește.
Cu timpul a ajuns să treacă de localnică în orice privință –
păr îngrijit, mâini înmănușate, pantofi în care nu putea alerga.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

11

Cu laptele mamei lor

(O versiune a poveștii lupoaielor Kamala și Amala)

S-au trezit prinse de țâțe,
cuibărite lângă o mama sură,
într-o zvârcolire de pui ce nu făcuseră ochi încă,
un amestec de lapte, sânge și scârnă,

hrana trupului ei fu mângâierea lor
până când i-au lins buzele de urmele de carne
cu câteva luni mai târziu decât trebuia.

Așa a început setea de sânge.

Nu le-a dat niciodată blana dar unghiile li s-au încovoiat,
dinții li s-au transformat în dinți de lup.
După ce au tot scheunat și urlat,
au învățat să nu mai plângă.

Soarele le-a ars până au căpătat o singură culoare,
pernele labelor și genunchii li s-au îngroșat.

Cu maxilarele puteau sfărâma oase.

Apoi au apărut cele două picioare
le-au forțat să iasă la lumina zilei,
le-au acoperit sexul. S-au luptat,
fericite când luna strălucea albastră
în ochii care mărunțeau întunericul

și puteau să-i cânte,
cu vocile lor adevărate,
gâturile alunecoase de la carne.
Gurile lor nu au învățat ușor
bucuria ocării,

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

12

nici nu s-au obișnuit cu cuvintele
care ar fi trebuit
să le îndulcească vorba.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTLC

13

Experimentul Inchkeith

Cum trebuie să fi fost, să învețe insula
cerul imens, atât de des mărginit de oțel,
cu luminile atârând prea sus pentru a fi atinse?
Nu puteau spune „iarba este precum...”, „marea este precum...”
sau să înțeleagă mesajele aduse de valuri,
țărnițele Fife îndepărtate ca El Dorado.

Trăiau unul în prezența celuilalt,
zilele lor imagini neclare, mirosuri, gusturi.
Poate, ca atunci când privești într-o oglindă argintată,
se vedeau clar unul pe altul, lumea în care trăiau
încadrată de absență. Poate, ca atunci când privești înundele unei ape
au văzut o umbră de asemănare pentru totdeauna

nereușind să se hotărască. Deși nu au auzit nimic
de la femeia care îi veghea, căci avea gâtul închis de la
naștere, au auzit de la pescărușii
al căror șuierat se înălța în aer;
căutători de stridii i-au ocărât;
oile și-au chemat mieii la ordine: o babilonie de insulă.

Pe când erau cățelandri se fugăreau unul pe altul
sigur au făcut ceva zgomot.
Limbile le erau libere.
Oare s-au trezit într-o zi
cu gura plină de cuvinte?

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

14

Louise femeia burgheză

Uită-te la gâtul ei de aramă
felul în care i se răsfrânge părul
de pe fruntea ei de statuie.

Ea naște dorința pe chipul tău
în timp ce prin ochelari privești
la neclaritatea discursului curatorului.

Presupui că dacă ai atinge-o
s-ar simți rece și dură și fidelă
felului în care ți-ai imaginat formele ei

Ea este stăpâna schimbării
atârnă cu sexul dublu dintr-un cârlig de carne
deapănă din centrul ei de păianjen un fir amețitor

Nu mișcările bruște te fac să te simți rău
Ci felul cum ea ajunge să-ți scoată măruntaie
leîntinde o mână care se preface în pumn.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

15

Colecția mea privată

Mirosuri de păsări împăiate năpârlind, naftalină, eter. Mă plimb pe linoleumul strălucitor dintre vitrine în care peștele câine atârna suspendat ca bărcile de salvare, intru într-o cameră printr-un culoar de coaste de balenă, o cameră cu cranii de balenă, fiecare maxilar ascuțit ca o sabie e din os de soi, ca fruntea unicornului.

Platouri cu aripile desfăcute ale fluturilor străpunși a căror strălucire a pălit demult, aici sunt corali și bureți de mare sfărâmându-se în aerul însetat, lipsiți de culoare, seturi de dinți rânjind, oasele articulațiilor, coarne de bou.

Vârâte într-un sertar bine căptușit, ouă care nu vor fi niciodată clocite. Un al doilea sertar ține gândaci aranjați pe dimensiuni, deveniți cu timpul de o singură culoare. Caut ceva - nu mârâitul fals al lupului de lemn, canini strălucind, pe un fundal pictat; nici ursul acela prăpădit proțâp pe picioarele din spate, cu gheare curbate neputincios.

Ieșirea, poate? E indicată de o săgeată verde neon, dar întunericul mă împresoară. Prin ferestre înalte văd copacii cum își flutură ramurile, pământul își îngrijește rănila subun bandaj de asfalt. Luminile de Crăciun

se leagănă sălbatic, legate de la o spânzurătoare de fier la alta. Aici temperatura nu variază niciodată, totul se mișcă într-o degenerare lentă. Sunt obișnuit cu această stază, tăcerea care acoperă încăperile, groasă cacenușa. Dacă aș ieși afară, aș putea auzi adusă de vânt vocea ploii care e vocea copiilor. Mi-aș putea aminti ce am pus deoparte ca cizmele rămase la ușă.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

16

Lămurit

Sper că vei curăța banca unde ți-ai pus cizmele murdare
de bălegar

În dimineața albastru-gri
care tocmai s-a ridicat din pat
și atinge totul cu aceeași lumină slabă –
balta înghețată, banca îngustă din stația de autobuz,
buzele acre ale acestei femei –
Brusc sunt tras înapoi la copilul din mine,
femeile acelea care știau că am făcut și lucruri greșite.
Cizma mea nu e plină de noroi. Banca pe care o șterg sub
privirile ei n-are nici urmă de murdărie.
Îi spun că îmi pare rău. Ea însă nu mă crede, își așază
spatele îngust
pe o bordură nedestinată șederii,
mă fixează. Pe chipul ei acrit văd
ani de neîncredere,
de momente în care a trebuit să se lupte cu viața, la fiecare pas.
Când vine autobuzul, stau în spatele ei.
Ea scotocește după mărunțiș,
tachinând șoferul; zâmbind.
Privesc cum câmpurile iernii rămân în urmă
culorile lor complexe, fără nume,
strălucind în soarele din ce în ce mai strălucitor.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

17

Cleg

O pișcătură usturătoare ca acul unui flebotomist,
un val de sânge extras ca un sac de cadavre din material
subțire mă împresoară. Printr-o ceață cenușie imaginea
unei ferme ca de jucărie, o vale luminoasă.

O pulsație ca strângerea unui bandaj de compresie în jurul
brațului meu în vârful dealului în nor sau soare cupele
lacului cu apă neagră,
oile și mieii caută iarbă mai dulce.
O mâncărime care nu trece,
pielea începe să ardă pe drumul spre casă soarele ricoșează
din asfalt; crețușca, vanilia-puternic mirositoare invadează
șanțurile.

Umflătura roșie, mânioasă ca un apus de soare, corpul
întorcându-se împotriva sa dincolo de fereastră grămezi
de nori aruncă lungi cilindri de apă peste pământul copt,
tunetele își turează motorul.
O areolă de bășici se mișcă în cerc
urma unei puncții greu de observat
dar se va vindeca încet după ploaie
norii se plimbă în acri de un albastru straniu grădinile
neumbrite fumegă, ca niște furnale, obloanele sunt trase.

Farmacistul aproape că are remedii pentru orice.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

18

Doamne apără și păzește

Sarea vărsată se înroșește într-o baltă de vin.
O aduni într-o grămadă cu latul cuțitului.

Ieri s-a crăpat o oglindă: fisura ei
mi-a despiciat fața. Am citit că cineva a găsit

un cap celtic într-un magazin de vechituri, l-a dus cu grijă acasă,
l-a așezat pe noptieră pentru noroc.

Creatura care se adăpostea înăuntru s-a trezit,
a coborât scările în pielea sa de lup. Casa se cutremură.

Mă gândesc la un iepure jupuit, roz ca un copil, așezat la
picioarele unui monolit; îmi amintesc de

grămada de oase și pene din pivniță.
De afară se aude un țipăt în întuneric.

Toate luminile sunt aprinse. Frigiderul vibrează.
Mă asigur că totul va fi bine.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTLC

19

Pompeienii

Ziua în care cerul s-a închis și tot ce știau
a devenit cenușă - zei neputincioși în altarele lor,
Spirite ale vetrelor încercând cu disperare să se ascundă prin cotloane,

începură deja să vuiască zvonuri
împrăștiate peste pielea lor înnebunită de căldură
și de atunci cad ca o ploaie de particule vulcanice
îngropându-i și mai adânc. Chiar și formele părăsite de
trupurile lor indică o absență.

Nu-i vom cunoaște niciodată pe acești localnici
care privesc din mozaicuri, schițează un zâmbet de bronz
către o grădină pierdută, alintă un iubit pictat.

Deși se aude un ecou de râs sau de mânie
într-o limbă moartă, vocea pe care ne străduim să o auzim

se diminuează în zornăitul unui sistrul,
clopoței de vânt tremurând în aburul unei răsufări.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

20

Victimă

Cine ești tu, îngrămădit pe trotuar
Ca un rest menajer?
Nu sunt nimic
rămășițele unei zile obișnuite
Ce ai fost,
sub soarele acesta care nu iartă
sub cerul acesta care nu plânge?
Am fost o mână puternică suflând
sărutul unei mame
picioarele unui copil alergând
De ce ai rămas aici în orașul ucigaș
după ce au venit soldații?

Aici e casa mea
casa tatălui tatălui meu
Vorbesc cu vocea orașului
Cum să te jelesc
cum să îmi amintesc de tine?

Nu vărsa lacrimi
Sarea lor amară
degradează speranțele luminoase

Nu cânta imnuri funebre
cadența lor e grea
Nu aduce flori
petalele lor se împrăstie
Dă-mi o formă,
o formă umană
construiește-mă din cuvinte
numește-mă

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

21

Pomenire*

Amintește-ți de anii aceia de sudoare și băutură, de bani,
bărbați bine făcuți care au înfruntat riscurile asemeni celor
care merg pe sârma, și-au drămuit băuturile la Tight Line

după ore împietrite, brațele scrijelite în albastru
cu ancore răsucite, dragoni, inimi
mâini jupuite de pietre sparte. Sute au sfârșit și mai rău.
Cum le-a fost norocul.

Amintește-ți de ei. Ca de o ofrandă către un zeu de apă
oasele lor rupte
plătesc pentru muntele rănit. Ei se alătură nenumăraților
camarazi: secole de altoire îngropate sub mormane de
moloaz răsturnate, un tunel surpat ori un pas greșit a
doborât un muncitor la înălțime.

Grămezile de deșeuri sunt mormane de materie rămasă
după o excavare.

Fă imediat o pauză.

Numără până la cincisprezece.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

22

Tăcere

(În aminirea zilei de 11 noiembrie)

Pentru noi o fac
liderii cu capetele goale
Și-n mantale
Croite în alb și negru
În ultimul ceas
în fața mării mascarade
așteptând bătăile de tobă
ale artileriei grele și
vuietul zborului de paradă.

Se cred
ca cei care împușcau tineri
în zori, trimiteau scrisori
Îmi pare rău să vă anunț că fiul dumneavoastră...
Înfăptuiesc ritualuri menite
să sfințească
patrurile deșertului, plictiseala în așteptarea morții
cele două minute de nebunie
care lasă copiii pe drumuri.

Pentru noi o fac
Ca să nu mai auzim

întrebarea bătrânilor
albi ca varul
țipetele confuze
ale celor liberi să moară
eterna minciună, eterna minciună.

Pentru noi o fac
Asmuțindu-i pe bătrâni
cum fac vânătorii-ncepători.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

23

Nimeni nu vorbește. Nu aici.
Nu în satele
ale căror obeliscuri, cu nume obscure
poartă prinosul de coroane ude
Nu în biblioteci, școli, închisori.

Rupeți tăcerea asta
Rupeți rândurile.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

24

Poezia

Poezia este patria mea, refugiul meu, prietena mea și
tovarășa mea de călătorie
Adnan Al Sayegh

Am purtat o poezie în buzunar ca banii
pentru cei care nu acceptă carduri
am purtat-o peste câmpuri cenușii
unul mai anost decât altul
către orașe aglomerate,
semănând tot mai mult.
până când m-am oprit – așa cum se oprește
un fluture – într-un loc
străin ca fețele rotunde ale locuitorilor săi
și vocalele lor neclare.

Și poezia
S-a transformat într-o încăpere:
Am fost înăuntrul cuvintelor
ca într-un cămin.

Apoi au venit tancurile, elicoptere armate
poliția care anunța
noi doar vă protejăm
care anunța
să nu spuneți că nu v-am prevenit

soldați pufăind înfuriați
au aruncat poezia în aer
așa ca am rămas fără casă
pe strada pustie,
cuvintele împrăștiate pe trotuar
se scurgeau negre în canale.
Le-am auzit gemând.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

25

Am luat un taxi spre aeroport
să prind ultimul avion către altundeva
Cu ochii împăienjeniți
în timp ce, pe culoar, căutam un loc.
O femeie s-a întors și-a zâmbit
Când m-am așezat lângă ea,

Nu-ți face griji, spuse poezia
Eu vin cu tine.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

26

Un an în tranzit

i.

La 5 septembrie teroriștii IRA detonează o bombă la hotelul
Park Lane Hilton omorând 2 și rănind 63

Cum ar fi dacă m-aș putea întoarce
pe litoralul Mecca închis pentru mult timp

cu scaunele ieftine de pluș roșu
oglinzi înșelătoare la femei

și văd răsucindu-mă pe tocurile stâlcite
rochia mea ieftină reflectând lumina pâlپândă,

lunile se întind ca o pistă
către propriul sfârșit? Dacă m-aș fi dat

din calea norocului meu, m-aș fi întors în bucătărie,
la sarcinile mele, la hainele întinse la uscat?

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

27

ii.

9 octombrie la Londra explozia unei bombe în afara stației de metrou Green Park de lângă Picadilly ucide 1 și rănește 20

Când mă gândesc la tine, mă gândesc la marea, pe care o iubeai, nave de luptă cenușii

o seară la restaurantul Still and West
absorbit paginile jurnalului Jane's Fighting Ships

privind șuvoiul traficului pe râu în jos
ochii tăi ca albastrul lăptos al pietricelilor,
privirea ta pierdută.

În singura mea poză arăți ca un marinar
Dintre cei care merg pe ocean, nerăbdător să se întoarcă în port,
brațele tale încrucișate

apărând inima de sub bluza de marinar.
Pentru cine zâmbești?

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

28

iii.

30 octombrie Wilma McCann este găsită moartă în Leeds

În seara aceea de Crăciun am auzit împușcături
crezând că sunt huruitul unei motociclete

până când am dat drumul la știri. Pentru mine
o fabrică debombe pe fosta mea stradă
sună interesant. Ireal.

Dar nici tu nu pari adevărat
venit din nord cu barba ta blondă
și spiritul liber. Nu înțeleg

de ce te înfurie violența
celor două eliminări?

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

29

iv.

20 noiembrie Joan Harrison este găsit ucis în Preston

Zile bune, albastrul transparent e aruncat înapoi din apă în
aerul sărat, răcoros și curat

ca și cum sticla cea mai subțire e
ste tot ce ține insula înfrâu

și am putea armoniza infinitatea împotriva ei
sau nimic punctul slab

pentru totdeauna. Astăzi cerul este gros
și cenușiu ca firul de bumbac, o mască de ciorapi

drumurile sunt tăcute, se înalță în orele însorite
cântă către marginea de calcar orbitor

a coastei. Suntem singurii vizitatori
ai unui muzeu despre care nu am știut niciodată că există

până când ne-ai adus tu. Lumina se târăște înăuntru și
moare lângă aranjamentele de șoareci împănați

în rochii de mireasă, păsări zdrăngănind chitare
cu aripile-n pământ și fără explicație,

la început sau la sfârșit – în funcție de drumul tău –
o singuramână, retezată, cu palma în sus.

Aș da o avere chiar acum
să fiu femeia aceea care livrează
mândră și neconținutității de dragoste.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

30

Mi-ai trimis flori de Sfântul Valentin

Cred că tu ai fost. Cântecul ce iese din boxe
ne înăbușește discuția

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

31

v.

29 decembrie explozia unei bombe la aeroportul LaGuardia ucide 11

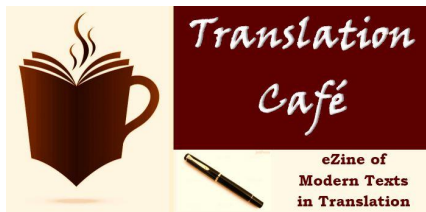
Chicotind ca niște copii de școală, alegem
ochiul tigrului pentru inelarul meu

Nu știam că e piatra mea norocoasă.
Substitut de silicat roșiatic și lucios

al originalului albastru letal –
fanta-i galbenă se îngustează sau se lărgeste în lumină.

Îi surprind licărirea împrăștiată, când întorc cadrul de
argint, îi simt greutatea și montajul,

Deschid degetele în fâșia de lumină
parcă deja în viitor.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

32

vi.

20 ianuarie Emily Jackson este înjunghiată mortal în Leeds

Testează nivelul sunetului în barul
care a avut și zile mai bune și o femeie

nici drăguță, nici tânără începe
să cânte Trandafiri de hârtie doar pentru noi doi.

Cântă cu convingere.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

33

vii.

29 ianuarie doisprezece bombe explodează la capătul de vest al Londrei

Pe stâncile de calcar, cu ploaia lovindu-ne-n față
ne sărutăm înfocat, nu pot spune

dacă sarea de pe limbile noastre este gustul nostru sau al aerului
nici dacă este apa care ne curge pe obraji

este împrăștiată de vânt sau vine din ochii noștri
părul meu se amestecă cu al tău, ne lipim unul de altul

de parcă ne-am putea adăposti de vreme. Vreau să nu se
termine niciodată. Jos în golf

marea învolburată și cenușie, lovește cu putere
arcuită ca bolta unei catedrale în ruine.

Când ne uscăm în bar la focul fumegând
ochii tăi rătăcesc peste lambriuri,

imitații de cai de alamă, căutând ceva.
Barul este gol. Într-o oră plecăm de aici.

ștergătoarele vor curăța,
perdeaua de ploaie din fața ta.

stâncile din urma noastră rămân neschimbate:
degradare lentă, la întâmplare, declin necruțător.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

34

viii.

4 martie Maguire Seven sunt găsiți vinovați de deținere de explozivi și întemnițați
pentru 14 ani

După o jumătate de milă, gibonii se aruncă pe acoperișul
mașinii sar și trăncănesc, încântând copiii

care nu văd zgârieturile, nici nu le-ar păsa dacă le-ar vedea.
Te încrunți pentru că râd.

Hoinărim prin grădina ornamentală
arătând către păuni albi, într-o nedefinită indispoziție de
duminică după-amiază. Sub ulmii îndepărtați
leii tolăniți își curăță labele sau cască zgomotos.

Vom epuiza posibilitățile mai devreme decât ne așteptam.
Tu te oprești

în drum spre casă, pe un câmp, unde mașini vechi tunate,
huruind și sfârâind, se învârt pe o pistă de pământ.

turând ca niște albine furioase
aerul de vară încețoșat de fum, iz dulce de carburant scurs.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

35

ix.

9 mai Marcella Claxton este grav ranită într-un atac cucioceanul în Leeds

Mergem pe calea pe care au mers și alții
pretindem că suntem o familie. Pe lângă Nidd

Copacii își înmoaie frunzișul în apă
iarba își întinde brazdele umflate, curbele încrustate, sub
ciudatul soare de azi.

Lebede perechi își conduc puii.

Dacă nu spunem nimic, vraja poate dura
Dar uite peștera, cu cascada ei, ca o întindere de păr încâlcit,

de culoarea fierului galben vărgat
îmbrăcând un umăr osos; dedesubt,

îtinse pentru a aduna picăturile,
un talmeș balmeș de vechituri – ceainice, mături de nuiele, jucării –

așteaptă să se întărească, straturi straturi,
până devin o movilă. Privește!

Un ursuleț atârnă de gât,
iubirea unui copil, împietrită.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

36

x.

21 iulie Christopher Ewart Biggs, ambasadorul Marii Britanii în Irlanda și un funcționar public Judith Cooke suntuciși de o mină de teren la Sandyland Co. Dublin

Scotch Corner, unde sudul
își recunoaște sfârșitul, locul de unde nu mai există întoarcere

pentru mine, chiar acum. Niciodată nu văd semnul fără să
tremur. Câte ore am petrecut în trecere, țintind atât de
fericiți către cer, mile de asfalt rămase în urma noastră.

Nu știi numele
străzilor prin care am trecut, terase închise
una după alta pe drumurile din Weaside, un oraș monoton, la fel ca următorul.

Uneori, pe înserat, o luam pe drumuri lăturalnice, gardurile vii
păreau negre blocându-ne priveliștea pe ambele părți, când, fără să ne dăm seama

un drum luminat apărea brusc
sau o clădire cu frontoane, fiecare ochi de geam aprins

pentru invitații cu care ai făgăduit că vom merge și noi într-o zi
la cel mai bun hotel din nord sau așa ceva
și odată, trecând de poarta înaltă de piatră
a parcului vreunui nobil, jur că
vite albe licăreau printre copacii întunecați
de parcă cuvintele tale le-au mânat într-acolo.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

37

xi.

4 septembrie – Marșul Păcii la Derry atrage 25.000 de oameni într-un apel pentru a
pune capăt violenței în Irlandade Nord

Îmi amintesc de cabana de piatră, de ușa ei
deschisă în pereții acoperiți de funingine – oare îmi imaginez

toate astea? – mirosul de aluviuni și stejar,
o tablă pe care erau scrise cu creta știrile despre pradă,

scrumbii afumate de culoarea chihlimbarului, aplatizate de-a lungul
coloanei vertebrale ca asul de pică sau ca inima

gustul lor de apă de mare e nou pentru mine,
grăsimea lichidă mi se prelinge pe bărbie

în timp ce scot dintre dinți oase subțiri ca firul de păr,
înghit momeala poveștii tale, firul, undița.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

38

xii.

15 octombrie – Doi membri ai regimentului de apărare Ulster
întemnițați timp de 35 de ani pentru uciderea câtorva dansatori
de cabaret din Republica Irlanda, Miami Showband.

Îți vei aminti pădurile astea? Timpul care contează
este cel petrecut în aer liber, unde

nu ocupăm spațiul – prea mulți dintre noi
într-un pat împrumutat. Putem respira.

Nu ne deranjează nici aerul, nici copacii
care jinduiesc spre înalt, pietrele acoperite cu licheni
Încrângătura de ramuri uscate ce imprimă pe spatele meu
semnale ilizibile că suntem aici

doar pentru că suntem tolerați de fapt. Freamăt
în frunzele de deasupra, schimbare bruscă, o comunicare rapidă,

tăcere. Cerul este lumină albă printre
zăbrele verzi de molid pe care le-aș putea privi ore în șir.

Când plecăm, pașii noștri sunt ca niște focuri de armă
împrăștiind păsările. Accelerezi

pentru ultimul urcuș. Nu ne mai întoarcem. E răcoare acum.
În față, drumul lasă în urmă

lumina cadrilată a soarelui până acolo
unde mici localități acoperă coasta. Deja

se simte negura lor, învălătucindu-se pe gât.
Dacă ne-am săruta, am simți pe limbă sulf, praf.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

39

10 decembrie 1976 Betty Williams și Mairead Corrigan au primit premiul Nobel
pentru pace pentru contribuția lor la promovarea
păcii în Irlanda de Nord

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

40

Magdalena

De mai bine de 60 de ani împătorește lenjerie în dulapuri. Când a început aveau fiare de călcat - le încălzeai în bucătărie pe plită, te asigurai că ți-ai înfășurat degetele cu o cârpă când le ridicai – și un săpun de leșie care îți curăța pielea ca piatra ponce, mâinile călugărilor jupuite de la el.

Era să cadă din picioare în prima zi, dar nu putu dormi de plânsul pruncului. I-l luaseră deja. Acesta scânci ore în șir.

Ar fi vrut să liniștească micuțul suflet.

dimineața următoare întrebă dar călugărițele i-au spus că visase, fetele nu i-au putut răspunde, dacă ar fi vorbit ar fi fost certate sau bătute.

Se rugă, deși știa că nu va fi de folos.

Noaptea ce urmă fu liniștită dar ea rămase trează cu durerea în pieptul pe care i-l legaseră strâns – încă plin de lapte. Zilele și noapțile se contopeau la nesfârșit.

Fetele plecau sau dispăreau.

Ea rămase. Când mănăstirea se închise

aveau mașini de spălat, fiare de călcat cu termostat, nu mai foloseau apret.

E pe aceeași proprietate ca și unele dintre surori – ciudat dacă tegândești.

Nu își vorbesc. Dar ce a văzut la televizor noaptea trecută, o facesă tremure

Au săpat pământul mănăstirii pentru a construi, au dezgropat oase – ale fetelor dispărute, ale pruncilor.

Sigur nu făcuseră asta! Nu – pe al ei l-ar fi dat fraților creștini, eltrebuie sa fie bărbat în toată firea acum.

Poate a trecut pe lângă el pe stradă fără să știe.

Ar fi întrebat, dar cei care ar fi putut să știe nu mai erau.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

41

Unui bilet de tren

Bilet portocaliu cu crem
nu mai mare decât un biscuit Garibaldi
nimic altceva decât un tichet
nici măcar făcut din plastic
deschizi uși spre un viitor
foarte îndepărtat de prezent.

Fără de folos ca toate monedele uitate
când timpul tău a expirat
însă valoros până atunci
ca o semnătură
pe o scrisoare de ințenție.

Scotocesc înăuntrul unei genți pentru a mă reasigura
de prezența ta de trei inch
te ofer pentru a fi perforat sau mâzgălit
cinci sute de mile
ținut
între arătător și degetul mare.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

42

Singura femeie din tablou

Își lasă capul pe mâna stângă. Cu dreapta
ține o țigară. Poate
e pe cale să o strivească. Ochii ei sunt îngustați.

Expresia feței ei spune am mai auzit asta înainte
spune afacerea merge prost în seara asta, spune
sper că nu e celcu cămașă verde.

Își odihnește un picior vișiniu (colanți asortați, pantof) pe un
taburet și se întinde înainte încât sânul drept e acoperit numai
de cupa bustierei negre. Poetii petrecăreți se uită unul la altul,
sau nu prea departe.

A fost pusă să sugereze Bohemia?
E un fel de muză?
Sau faptul că piciorul ei trece exact prin spatele pantalonilor gri
ai lui Macaig,
colanții ei capătă culoarea cravatei lui Mac Diarmid?

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

43

Cina cu homar

Încă sunt vase de pescuit la ponton
unde vânzătoarele de pește obișnuiau să-și strige marfa

ce sclipea în coșuri, cu ochii roșii
un reproș mut. E amurg de iarnă,

un soare sângeriu coborând dincolo de malului îndepărtat
al râului Tyne, ferestre goale

pline de lumină, binecuvântarea ultimei ore,
o frunză de aur luminează difuz râul.

Pietricelele duhnesc când mă duci jos la capătul cheiului, unde homarii
se înhiontesc într-o găleată. Vârâm câțiva în traistă,
conducem spre casă, cotind pe după curbele strânse,

ochii pisicilor scânteiază, dispar. Promiți o cină, în bucătăria
nevastei tale ia un ciocan, sparge carapacea chiar pe mijloc
scoate carnea. Știi ce faci.

Gust carnea albă, puțin sărată
carnea gătită, periculos de gustoasă.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

44

Al-Khatoon

Tu ești sufletul acestor meleaguri,
Bărbații te-ar putea vedea
în petecul de zăpadă de pe munte
luna peste care trec valuri de ceață
verdele strălucitor al albinului.

Oasele tale întăresc munții, sângele tău
curge în râuri fertile.

Aici, pe platourile înalte și pustii
ești cea mai vizibilă cea mai temută
dar nu există niciun colț al lumii
cel mai înghețat pustiu cel mai arid deșert pe care
respirația ta să nu îl îndulcească.

Spasmele sforțării tale
spintecă pământul
gemetele tale se ridică ca niște valuri înalte
când plângi scoți foc
Al-Khatoon, negru ca și Kali
care s-a născut din piatră

totuși cât de fragede sunt degetele

care deschid primii lăstari de grâu
cât de blând cântecul
cu care alini adormită întreaga zi.
Nici unul dintre pruncii tăi
nu se teme
nici când ești furioasă.

Nu vei vedea irosită viața
pentru un text îngust
rânduri pe care le-ai modelat așa

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

45

minuțios pentru doar un capriciu
cu mâinile le-ai modelat.
Vei lua totul înapoi spre sânul tău întunecat
când vei vrea
bărbați femei copii
toate credințele și niciuna toate trupurile rănite, mințile
îi vor spune moarte...

zâmbind, îți vei deschide mâinile
și lăsa stelele să zboare ca porumbeii.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

46

Golem

Rabinii l-au urmat pe Dumnezeu, au luat noroi
l-au bătut cu palmele să îi dea o formă – nu frumoasă,
le-a lipsit duhul, dar de ajutor,
și mut, un lucru bun pentru un servitor.
Pentru a-l aduce la viață
au scris pe fruntea lui urâtă.

O creatură înceată, cu membre grele
capabil să sfărâme orice vas cu o simplă atingere
Credincios ca un câine. Iute la mânie
Mai puternic decât orice luptător. Furia s-a transformat
dușmanii în noroi; greu de oprit odată stârnit, dacă soarta
s-ar putea întoarce, i-ar mușca mâna celui care l-a făcut. Se spune

că unul doarme întins într-un pod
undeva în Europa Centrală de ani de zile
deși milioane de creaturi în carne și oase au murit. Ce
cataclism ar putea trezi din somn o brută visând la răzbunare,
o rescriere?

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTLC

47

Lista de călătorie a lui Leonardo*

ochelari, fierăstrău de os, foi de hârtie
enumerare în același text
ca și notele care migrează în sens invers acelor de
ceasornic în jurul pântecului pe care-l desenează
ridicat în lumina zilei, despicat ca o castană
pentru a arăta copilul care, chirchit, pare să-și ferească privirea.
Are nevoie de ochelari să deslușească detaliile fine de sus
până la cele cinci degete perfecte ale fiecărui picior încrucișat
și de o mână fermă care să execute această cezariana
ciudată. I se aburesc lentilele? Atunci, fără îndoială le va
șterge rapid, continuă să lucreze concentrat la ce îi va arăta
ma de sondare. A făcut cale lungă pentru asta.
Scrisul în oglindă (călimara de cerneală, creioane)
își scrie gândurile pe hârtie
ca și cum s-ar fi revărsat de-a valma din emisfera dreaptă.
Acea nevoie epuizantă de a ști
îl face să meargă în profunzime, să fie visceral, să caute
adevărul dincolo de draperiile drepte cu donne și maddone.
Ea nu va fi o sfântă, femeia pe care o deschide (forceps,
bisturiu) Se va spăla pe mâini când va fi gata
Își va schimba hainele, se va aranja
(Ciorapi, pieptăn, cămașa, prosop).

Peter sălbaticul

i.

Numele i-a fost dat, așa cum este dat un nume unui câine
cumpărat, gravat pe lesa pe care l-au făcut să o poarte după ce a
dispărut. Și-a învățat
numele cum învață un câine să vină la chemarea stăpânului.
Numele lui era unul dintre cele două lucruri pe care le putea spune
Celălalt era „regele George”.

ii.

Era sălbatic pentru că a fost găsit într-o pădure
Era sălbatic pentru că făcea un zgomot neîntrerupt
Era sălbatic pentru că avea maniere teribile la masă

Era sălbatic pentru că nu dormea în pat
Era sălbatic pentru că era bun la cățărare în copaci
Era sălbatic pentru că unghiile lui trebuiau scurtate

Era sălbatic pentru că își rămânea cu pălăria pe cap
Era sălbatic pentru că îi plăcea să sugă rămurele
Era sălbatic pentru că era încântat de un ceas

Era sălbatic pentru că dansa pe muzica unei violi
Era sălbatic pentru că nu își pudra părul

Era sălbatic pentru că și-a jelit stăpânul ca un câine.

iii.

Și i-au făcut portretul
și i-au ridicat piatra funerară
Și la mormântul lui încă sunt aduse flori.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

49

Imaginea în oglindă

Când am fost lup, înainte de cuvinte,
viața era foame, deplinătate, vânătoare, somn.
Fugeam de ce ceea nu am înțelegeam.

A venit ziua când, întrecând haita,
M-am oprit în pădure să beau dintr-un iaz, mi-am înmuiat limba.
O creatură nouă
se holba la mine - fața bolnavă, limba în mișcare. N-am stat să
mă uit dacă putea sări în apă.
Odată m-am uitat înapoi: poienile erau pline de lumina lor
misterioasă,
lumea în ordinea ei obișnuită.
Nimic nu mă urmărise, doar umbra mea.
În acea noapte am stat deoparte în bârlogul nostru.
Luna era sus, mama noastră care vânași toți ceilalți au început să cânte.
Vocea mi se strânse în gât ca o minge de păr.

ii.

O figură pășește spre mine, dezbrăcată
cu pielea bronzată, sânii ca niște paranteze
într-un corp făcut pentru zbor.

Ea lasă în patru labe, coloana i se arcuiește,
mamelonanele îi atârnă flasce, botul i se ridică într-un mârâit.
Eu rânjesc, arătându-mi colții.

Privirea ei întunecată pivotează către mine.
Maxilarele i se deschid larg
Din caverna aceea întunecată sângerie, un țipăt nu foarte ascuțit
dar care mi se urcă pe gât. Luna unui vânător în spatele capului
ei îmblănit, ca o aură.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

50

Povestea călătorului

La orizont am văzut gazele albe într-un singur șuvoi neîntrerupt
ca laptele dintr-un ulcior.

Sărind pe lângă ele, băiatul,

un sprinten animal maro, cu coama
zburliță de curentul goanei lui

L-am pândit zile întregi, încercând să-l dobor.

Înfuleca din bălți, scotea din rădăcini ridichi sălbatice,
cu mușchii încordați. Uneori stătea în picioare căutând șopârle în
crăpăturile din piatră. Dinții îi erau netezi ca ai unei vaci, sunetul
pe care-l făcea (destul de rar) era ca al unei gazele.

Am adus povestea înapoi dar nici o fotografie,
am făcut o a doua călătorie, încercând să-l prind în toată
splendoarea lui. Privea speriat către bătăitul dronei care plutea
pe deasupra.

Nu avea să fie mai mult decât cuvântul meu.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

51

Haos

Cotim direct în putoarea asudată a buclilor lui
unde stă pe trepte păzindu-și cârdul.

Tu te sufoci.

Emite o nedisimulată bărbăție

de la cornul încovoiat până la copita despicață. Negru ca iadul

cu vocea ca o sirenă de ceață cu gălci,

postura fudulă ca un drept de senior, nu poate fi ascuns. Niciodată.

Se leagănă printre psaltiri, diavol fericit

însuflețind hotarele, priviri chiorâșe

din spatele corului, priapic, nu va fi castrat; vezi-i statuia

antidotul pentru capetele care vorbesc, zeul-țap

care sub ochii înțelepților de marmură merge printre

coapsele păroase ale femeii lui

încruntându-se cu dorință. Ea va fi sătulă de el la primăvară.

Dedesubtul a tot, muzică sălbatică:

bărbatul zdrențuit se grăbește cu capul înainte prin

pătrunjel, pâlc de stejari, suflând în goarna lui

către o adunătură de pungăși; hoitul spânzului duhnește mugind

nectar dulce de albină; țipătul ghimpelui unui arum;

cântecul de ademenire al glandelor mirositoare de sub coada unei capre.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

52

În slava bălților

Slavă frumoasei perfidii a bălților, oaze
printre monotonii de păiuș și iarbă culcată, însuflețite de
mănunchiuri de rogoz de bumbac, stele galbene ale aceluși asphodel
căruia îi place să-și țină rădăcinile scăldate în supa lungă de turbă.

Privește de la înălțime în vâlceaua îmbibată cu apă, vei vedea
o arsură șerpuind pe lungimea câmpurilor luminoase
unde mușchiul rostogolește un covor imaginar
între dealurile blindate, implorându-te să cobori
să mergi pe apă. Dacă pornești noaptea peste un ogor
necunoscut, fii cu băgare de seamă.

Nu lăsa pâlpâirea felinarelor să te atragă într-un loc mlăștinos.
Mulți s-au scufundat.
Din când în când
o lopată lovește o piele înecată și tare
păstrându-și forma de parcă oasele
au ieșit cu câteva minute înainte, un fel de regină din epoca
fierului
cu părul roșu aprins fluturând în jurul
întunecatei ruine a frumuseții ei, un fel de victimă
drogată cu zeama sacră, sugrumată
să păstreze pământul dulce ca untul de baltă.

Mișcă-te repede și ușor din snop în snop
de iarbă aproape dreaptă, neoprindu-te deloc –
o baltă te poate lăsa să traversezi. Aruncă o monedă pentru
siguranță. O baltă nu va uita.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

53

Roi

În soarele după amiezii
se leagănă puțin,
murmură. Câțiva vagabonzi
tremură afară, apoi se așază.

Ascunsă sub blănuri
regina îi atrage, sigur
precum se lipește fierul de magnet
exact în miez.

Dacă scapă, vor ridica
un nor negru-gălbui,
balerine dezbrăcate fac piruete în aer
cu micile lor pumnale încleștate
între coapsele bronzate.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

54

Salt

Pământ, luna în creștere în bezna nesfârșită
mobile sub pașii lui întinși în timp ce se avântă cu încredere
deplină: știință și noroc deopotrivă. Pământul se grăbește să-l
întâmpine. El face tumbe în cădere liberă,
se îndreaptă, trage coarda de deschidere balansându-se într-o
alunecare prin aer. Câmpii, autostrăzi, poduri, toate
binecunoscute lucrări ale omului apar înaintea lui în prostrație
lentă. Timp să-și tragă sufletul, să cedeze forței stăruitoare a
pământului, să plutească către pomi, atinge ușor ramurile, cade
lin: totul a funcționat.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

55

În muzeu

Coapte în acest zid, gârzi imperiale
privesc pieziș, fiecare pupilă
goală. Assyria este un pic cam dură.

Iată zeul cu cap de șoim
al cărui șuierat de ciudă poate fi auzit
dacă te apleci destul de aproape.

Roma cu regimentele ei de marmură
autorizate să ucidă în numele Senatului și Poporului
(acum avioane de luptă asigură democrația

acolo unde regii vasali s-au supus)
bazele unui comerț străvechi
expuse ca fiind adevărata artă a armelor,

lancea cu trei dinți a lui Trident
– la a cărei atingere orașele dispar –
nu mai puțin decât un ornament de pe Marte.

Cum să nu venerăm războiul
nefiind niciodată mai aproape de super-nova?
în sângele nostru curge violența stelelor.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

56

IZVOR
(pentru IH)

Ai venit să te odihnești
ai găsit un pat de cuie.
Ai căutat o oază:
ți-au dat
o scară stricată într-o construcție înaltă.
Ai devenit un pribeag
care poate nu va avea un adăpost niciodată
în țara străbunilor săi
nici nu va numi vreodată un loc
cu adevărat acasă.
Aici unde ploaia lovește pieziș în fereastră
încețoșând viitorul
unde cel mai frumos peisaj
nu poate egala amintirea stăruitoare a inimii
într-o după-amiază strălucitoare
s-ar putea încă să găsești
ascunsă sub măracini
pe jumătate acoperit cu moloz
o fântână izvorând din aceeași
sursă adâncă
care ți-a binecuvântat copilăria.
Apleacă-te
adună în palmele tale

apa tremurândă
în care pentru un scurt moment soarele
iese din cer.
Fie ca acel moment să fie
o monedă ciudată, frumoasă
pe care o ții în poșetă doar să te uiți la ea
și să zâmbești.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

57

Cum a creat Cailleach Bheur² Loch Awe

S-a dus la culcare și a lăsat capacul deschis,
lăsând galoanele să curgă din puțul de petrol din munte
către vale: ferme, vite, grâu
au fost înecate de lichid. Doar terenurile mai înalte se mai
vedeau ici și colo prin lacul plin ochi
care fusese pășune ieri. De-abia avu timp
să se frece la ochi de somn și oboseală
înainte să lovească zeii vremii.

Se ghemuiește lângă culme, împietrită
într-o penitență continuă. Puțini o văd
în timp ce se cațără pe pantele accidentate, aplecați
să cucerească Munro
totuși unii privesc înapoi spre locul unde lucește apa
argintie ca promisiunea unei monede norocoase
care curge atât de lin că nu pare să fi fost un accident.

² Bătrâna Vrăjitoare a Crestelor

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

58

FEMEIA DIN STICLĂ

Nu-și mai amintește cum era
înainte să știe să fie atentă.
Nimeni nu-i spusese. Știa.

Mama ei obișnuia să-i strângă mâna atât de ferm
că și-o simțea trosnind. N-a mai riscat vreodată atingeri de
atunci
și-a petrecut copilăria evitând
brațele grele ale mătușilor, spălând petele
urmele gurilor de pește de pe pielea ei.

A văzut odată o broască de sticlă, cu intestinele îndesate în
burtă ca strugurii albi
inima ei mică palpitând:
Să se acopere a luat –
pulover pe gât, mâneci până la încheieturi
colanți groși. Ca o fată bătrână,
spuse mama ei. Nici un iubit încă?
ar fi vrut mătușile să știe. Speriată de căldură
trecea pe lângă îndrăgostiții care se sărutau în praguri,
încă îi plac locurile răcoroase,
bisericile de țară după-amiaza,
sfinții de pe ferestre filtrând lumina
prin ochii fără vedere.

Sticla veche îi place cel mai mult: povestirile ei, puse cap la cap,
lucind ca niște bijuteri, simple, îndepărtate ca un basm.
Oare observă cum se umflă uneori la bază
groasă și opacă, ca și cum în toți acești ani
s-a tot furișat afară din camele plumburii,
a alunecat, s-a dus?

Soră, am o treabă pentru tine

Trebuie să îi scoatem inima domnului Hardy³
Se auzi vocea chirurgului în timpul ei liber.
Douăzeci și trei, recent curtată, vrea să iasă –
băiatul își va pierde răbdarea. Numele lui Hardy

înseamnă doar un bătrân arțăgos, asta e tot.
Nu are de ales decât să îl ajute, deși pregătirea ei
nu a fost pe cadavre. *Soră, bisturiul.*
Foarfece. Tampon. Acum el caută ceva.

în care să pună inima. Ia o cutie de biscuiți
din bucătărie, curăță firimiturile.
Am terminat.

Pleacă cu bicicleta. Nu are nici o bănuială
cum poetul mort ar fi putut să o facă
să simtă că inima pusă în cutie și
învelită în prosop se recuperează

și zvâcnește ca o maree la amiază dacă a văzut-o plecând
grăbindu-se de-a lungul culoarelor să-și întâlnească iubitul
cu părul fluturând ca al Emmei lui cu mult timp în urmă.

³ După moartea lui Hardy, inima i-a fost scoasă pentru a fi îngropată în satul în care se născuse; restul corpului său a fost înhumat la abația Westminster.

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTLC

60

La lectură

i.

Cuvintele se înalță deasupra biroului
plin de poezii captive în volume,
prin tavan, prin gaura din acoperiș, mai departe prin țigle,
dincolo de linia Karman,
dincolo de orbita lunii, dincolo de Pluto
călătorind în tăcutul Sargassos
unde epava stelelor uitate
plutește în derivă încălcându-se, terenuri proifice pentru alte lumi.

ii.

Cuvintele se înalță deasupra biroului
o grădină, un copil și mama lui, umbre trandafirii
alunecând pe fața ei, în timp ce ea îi zâmbeste.

O umbră se mișcă: întâmplător copilul își desface fermoarul
de la gât până la buric,
arătându-și pentru o clipă
inima tremurând speriată de sine însăși.
Privim din nou. Copilul se joacă, mama zâmbeste,
lumini și umbre străbat grădina.

Am văzut totuși. Am văzut întreaga poveste. Și vedem
cum biroul și cărțile și scaunele din plastic
și pereții funcționali s-au îndepărtat mult,
ca privind prin celălalt capăt al unui
telescop. Și iată mințile noastre
creând o imagine arsă de lumină.
Aici în această cameră poetul își citește cuvintele.
Nu putem spune dacă atrage lumina sau filtrează lumina
sau este lumina însăși.

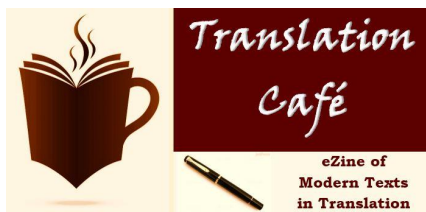
Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

61

A C Clarke

Interviu de Gabriela Cojocaru

Gabriela Cojocaru: How did you get started as a poet? Do you remember the first day you put down your first lines? Were you inspired by someone?

A C Clarke: I wrote my first poem at the age of seven. It was a ballad inspired by the story of Alfred the Great (who united the southern part of the Anglo-Saxon kingdom) and the Venerable Bede, a monk. Alfred was encouraged in learning by Bede and at school I was taught that Bede had taught Alfred to read and write. I don't know if that's true! I don't remember now why I wrote the story as a poem but I would certainly have heard and read ballads as a child.

Gabriela Cojocaru: What is your favourite genre and what writers do you enjoy reading the most?

A C Clarke: Poetry. My favourite poets of all in English are William Blake and W B Yeats and in French Charles Baudelaire but I read a great deal of contemporary poetry in English and particularly enjoy the poetry of Alice Oswald, Sinead Morrissey, John Burnside – and a great many more...

Gabriela Cojocaru: Cum a început aventura dumneavoastră de poet? Vă amintiți ziua în care ați scris primele strofe? V-a inspirat cineva?

A C Clarke: Am scris prima poezie la vârsta de 7 ani. A fost o baladă inspirată de legenda lui Alfred cel Mare (cel care a unificat sudul regatului anglo-saxon) și de venerabilul Bede, un călugăr. Alfred a fost încurajat spre învățatură de Bede. Învățasem la școală că Bede a fost cel care l-a învățat pe Alfred să scrie și să citească. Nu știu dacă este adevărat. Nu știu acum de ce am scris în versuri despre această legendă, dar în copilărie citeam și ascultam balade.

Gabriela Cojocaru: Ce stil literar preferați și care sunt autori pe care îi citiți cel mai adesea?

A C Clarke: Poezia. Poezii englezi preferați sunt William Blake and W. B. Yeats, iar francezi, Charles Baudelaire. Citesc însă foarte multă poezie contemporană și în mod special poezia lui Alice Oswald, Sinead Morrissey, John Burnside și a multor alora...

Gabriela Cojocaru: Please tell us the reason behind gathering the poems in this volume between the same covers.

A C Clarke: When you put a collection together you look at what you consider your best poems, published and unpublished, and try to select those which seem to belong together. I found that a great many of the poems I was writing at the time centered on marginalised people - feral children, single women, old women, those considered freaks like the 'Sicilian fairy'. The long poem at the centre of the collection, 'In Transit' makes significant events in the UK at the time - the IRA mainland bombing campaign, the murders of women by the so-called 'Yorkshire Ripper' - marginal to the story of a doomed love affair, stressing the self-absorption of the two lovers. In organising the collection I tried to make the poems in the first half (before the long poem) and the second half (after the long poem) mirror each other in some way, inspired by W. N. Herbert's two collections *Omnesia* and *Omnesia Remix* which to some extent mirror each other. Thus, in the first half of the collection is a poem about a homunculus and in the second part about the Golem - both human-like creatures created by humans; the poem

Gabriela Cojocaru: Spuneți-ne, vă rog, ce v-a determinat să adunați poeziile din acest volum sub un singur titlu.

A C Clarke: Când alegi poeziile pentru a le pune într-un volum, consideri cele mai reușite poezii pe care le-ai scris. Publicate sau nepublicate. Încerci să le alegi pe acelea care par să aibă o legătură între ele. Mi-am dat seama că foarte multe dintre poemele pe care le scrisesem erau despre oamenii marginalizați - copiii, femeii, persoane percepute ca ciudate, de genul personajului din „Sicilian fairy”. Cea mai lungă poezie din acest volum "In Transit" vorbește despre evenimente importante care au avut loc în Marea Britanie în acea vreme: campania de bombardare inițiată de IRA, uciderea femeilor de către așa-numiții „Yorkshire Ripper”, o poveste de dragoste blestemată, subliniind transpunerea fiecăruia din cei doi îndrăgostiți în celălalt. Am încercat ca poeziile care preced și urmează acestui poem lung să fie cumva în oglindă. Ideea aceasta mi-a fost inspirată de cele două volume ale lui W. N. Herbert, *Omnesia* și *Omnesia Remix*. De aceea în prima parte a colecției apare poezia despre homunculus, iar în cea de-a doua parte, poezia despre Golem, amândouă creaturile fiind făcute de mâna omului. Poemului despre „Wild

about the 'Wild Girl of Champagne' is matched by the one about 'Wild Peter' and so forth. The matching isn't exact but it is an organising principle.

Gabriela Cojocaru: Is there anyone you read your poems while they are in progress?

A C Clarke: I was fortunate to have the mentorship of Jan Fortune, the editor of Cinnamon Press, which published the collection. She helped me bring the poems into sharper focus. The collection is dedicated to the Caledonian poets, a critiquing group of fellow poets which I helped to found and with whom I still share my work.

Gabriela Cojocaru: Do you spend time with other writers?

A C Clarke: I belong to a large writing organisation, the Federation of Writers (Scotland), to the Scottish Writers' Centre in Glasgow, to St Mungo's Mirrorball a large group of poets based in Glasgow, to Scottish PEN, which campaigns on behalf of writers imprisoned or persecuted because of their writing and to Dove Tales, an association of writers for peace. All these groups, in normal times, afford me ample opportunity to meet and

Girl of Champagne" îi corespunde „Wild Peter" și așa mai departe. Paralelismul nu este perfect, dar aceasta a fost ideea de la care am pornit.

Gabriela Cojocaru: Citiți cuiva poeziile în timp ce le scrieți?

A C Clarke: Am avut norocul să mă bucur de îndrumarea lui Jan Fortune, redactorul Editurii Cinnamon Press, cel care a publicat această colecție. Ea m-a ajutat să aduc poeziile către public. Am dedicat colecția poezilor caledonieni, un grup de critici ai poeziei la a cărui constituire am contribuit și cu care încă lucrez.

Gabriela Cojocaru: Petreceți timpul cu alți poeți?

A C Clarke: Fac parte dintr-o mare organizație de scriitori din Scoția, numită Federation of Writers, din Scottish Writers' Centre din Glasgow, din grupul de poeți St. Mungo's Mirrorball tot din Glasgow, din Scottish PEN, organizație care militează pentru drepturile scriitorilor aflați în închisoare sau persecutați din cauza a ceea ce au scris. Toate aceste grupări, în timpuri de normalitate, mi-au oferit oportunitatea de a mă întâlni

Nr 235

Poeme și interviu cu poeta A C Clarke
traduse în limba română de
Gabriela Cojocaru,
absolventă MTTL

65

discuss with other writers. I have two writing friends, one writing in Gaelic and one in Scots (regarded here as a separate language from English) with whom I have produced two collaborative poetry pamphlets.

Gabriela Cojocaru: Do you come from a literary background?

A C Clarke: My youngest brother is also a writer and both my parents, though they were not published, wrote poems and stories as did one of my other brothers. My mother was an English teacher and we had many books at home.

și discuta cu alți scriitori. Am doi prieteni scriitori, unul scrie în dialectul galez și celălalt în dialectul scoțian. Împreună am creat două pamflete în versuri.

Gabriela Cojocaru: Mai scrie cineva în familia dumneavoastră?

A C Clarke: Fratele meu mai mic este scriitor, iar părinții mei și un alt frate, deși nu au publicat nimic, au scris poezii și povestiri. Mama mea a fost profesoară de engleză și am avut multe cărți acasă.